

សៅទើបឈរចេតីប ដើបសំឡុង

ឃាបដេហ៍ច័បរ ឥឡូវ

កៅដើមឈើឈូកពេទ្យ ដើមឈើឈូក

ឃាបដោយរាជវង្ស ឥសានីយ

บทนำ

พระเครื่อง เป็นชื่อเรียกพระพุทธรูปพิมพ์ หมายถึง พระพุทธรูปขนาดเล็กที่สร้างขึ้นด้วยวิธีการกดประทับจากแม่พิมพ์ โดยเชื่อนำมาใช้เป็นเครื่องคุ้มครองป้องกันอันตราย พร้อมทั้งยังให้ประสพโชคลาภความสำเร็จ

คนสมัยโบราณไม่นิยมเอาพระพุทธรูปเข้าบ้าน ด้วยถือว่าเป็นของสูงของบริสุทธิ์ควรอยู่ที่วัด ไม่ใช่อยู่ในบ้าน ดีไม่ดีการนำเข้ามาในบ้านอาจทำให้เป็นอัมภคผลได้

ต่อมาในรัชกาลที่ 4 อันเป็นยุคหัวเลี้ยวหัวต่อของสังคมไทยในด้านต่างๆ มีการรับเอากระแส ความคิดใหม่ๆ จากตะวันตก เกิดการเปลี่ยนแปลงประเพณี พิธีการมากมายในราชสำนัก เป็นครั้งแรกที่มีการนำพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์จากวัดวาอารามต่างๆ มาอยู่ในวังเจ้านายกันอย่างเอิกเกริก

จริงๆ แล้วมีการย้ายพระพุทธรูปเข้าบ้านมาตั้งแต่ยุคสุโขทัย และอยุธยา แล้วแต่ไม่มากนัก มายุครัชกาลที่ 4 ที่เกิดกระแสการนิยมเล่นของเก่าเอาอย่างฝรั่ง ทำให้มีการเอาพระเข้าบ้านมีการขุดหาพระตามกรุ พระเจดีย์ร้าง ซึ่งพบทั้งพระบูชา และพระเครื่องจำนวนมากทั้งในสถานที่สมบุรณ์และชำรุด

พระเครื่องเมืองลำพูนเป็นที่นิยมและเชื่อว่าเป็นยุคเดียวกับสมัยพระเครื่องเมืองลพบุรี โดยเชื่อตามตำนานว่าพระนางจามเทวีเสด็จมาจากเมืองละโว้

หลังจากพระนางจามเทวีได้เสวยราชสมบัติเมืองหริภุญชัยนครได้ชักชวนให้อาณาประชาราษฎร์สร้างวัดหลวง 5 แห่ง คือ 1. วัดกู่ละมั่ง 2. วัดพระคงฤาษี (ทิศเหนือ) 3. วัดมอแก้ว (ทิศตะวันตก) 4. วัดดอนแก้วหรือวัดพระยืน (ทิศตะวันออก) 5. วัดประตูลี้ (ทิศใต้)

หลังจากได้สร้างวัดทั้ง 5 แห่งแล้วพระฤาษีวาสุเทพกับพระสุกกทันตฤาษีเห็นว่าผู้ครองเมืองเป็นสตรี หากมีคิดหาทางป้องกันเกรงว่าจะรักษาเมืองไว้ได้ยาก จึงผูกอาถรรพ์ไว้ตรงกลางเมือง จัดทำพระเครื่องเนื้อดินเผา 2 ชนิด คือ **“พระคง”** และ **“พระรอด”** ต่อมาได้มีการสร้างพระเครื่องพิมพ์ต่างๆ บรรจุไว้ตามวัดต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ต่อมากรแต่ก็มีการนำพระมาให้เช่าจนเป็นที่นิยมของวงการพระเครื่องในปัจจุบันในนาม **“พระเครื่องเมืองลำพูน”**

ขอขอบคุณคุณอุษณ วัฒนากุล รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท สรรพสินค้าแจ่มฟ้า พลาซ่า จำกัด ที่กรุณาถ่ายรูปพระเครื่องส่วนใหญ่ในหนังสือเล่มนี้ด้วยความประทับใจ

พระเครื่องเมืองลำพูน

ยุคปัจจุบันพระเครื่องกำลังเป็นที่นิยมจนทำให้การตื่นตัวสูงขึ้นหลายเท่าตัว โดยเฉพาะพระเครื่องเมืองลำพูนทั้งพระขนาดใหญ่และพระขนาดเล็กที่สามารถเลี่ยมทองห้อยคอ

หลักการดูพระโดยเฉพาะพระสกุลลำพูนซึ่งเป็นพระเนื้อดินอายุ 1,300 กว่าปีนั้น มีหลักการพื้นฐานอยู่ 4 ข้อ ด้วยกัน คือ

1. ดูพิมพ์
2. ดูเนื้อหามวลสาร
3. ดูธรรมชาติความเก่า
4. ดูเทคนิคการสร้าง

พระสกุลลำพูนต้องดูด้านหลังก่อนว่าเนื้อเก่าสมอายุ 1,300 ปีหรือไม่ ถ้าผ่านจึงจะส่องดูด้านหน้า เพราะพระปลอมมักจะถอดพิมพ์ให้ด้านหน้าเหมือนจนเกือบใช้ ถ้าไม่ดูหลังอาจหลงผิดคิดว่าเป็นพระแท้ได้

โดยเฉพาะการปลอมพระ สมัยนี้ทำได้แนบเนียนใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยสามารถถอดจดตายออกมาได้เหมือนของจริงมาก แม้แต่เซียนก็ยังเคยถูกทาบเห็นของเทียมเป็นของแท้ได้

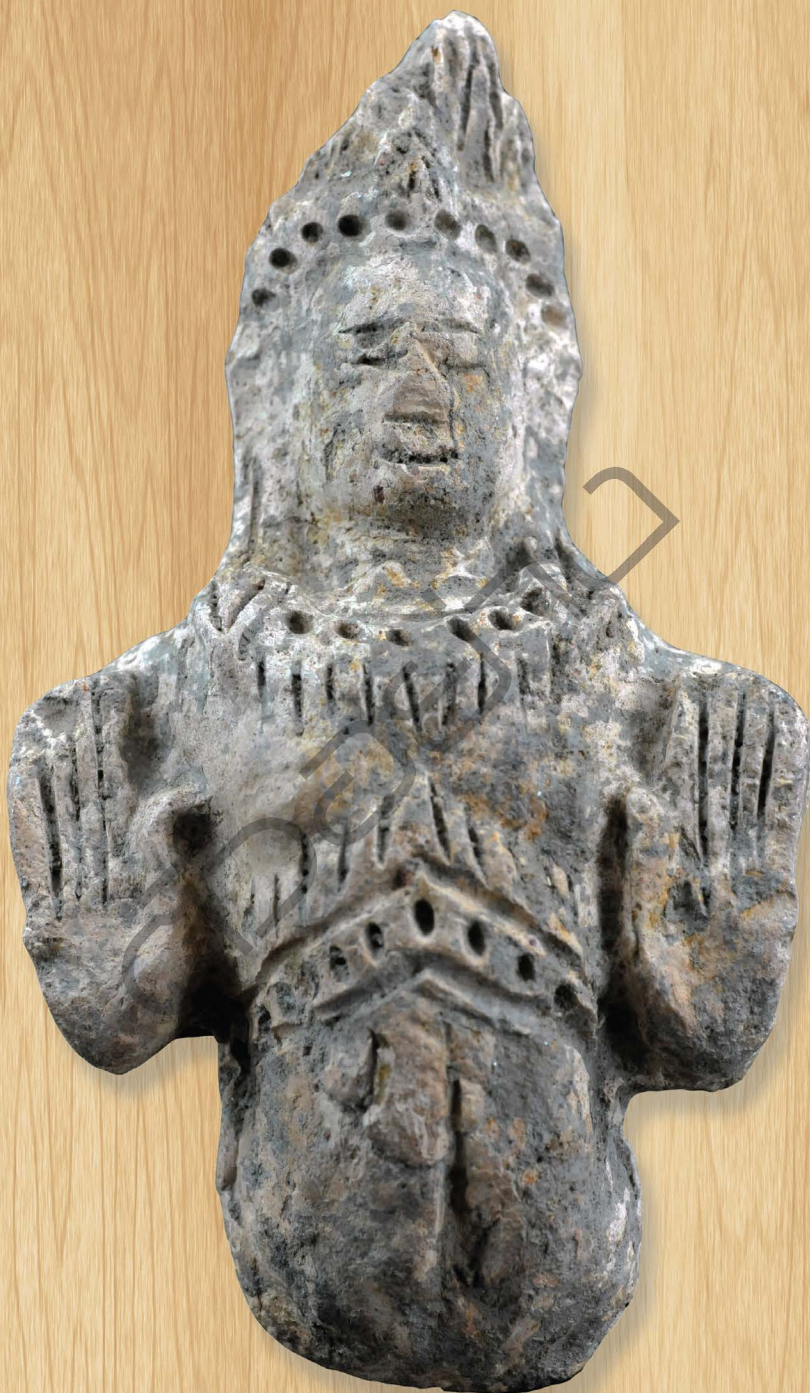
พระหลักๆของลำพูนก็คงไม่พ้น “พระรอด” ซึ่งเป็นพระที่ได้รับการนิยมสูงสุดบรรจุไว้อยู่ในเบญจภาคีที่อายุมากที่สุด เรียงตามลำดับ คือ “พระรอด พระซุ้มกอ นางพญา พระสุพรรณ และพระสมเด็จ”

พระเครื่องขนาดเล็กพอจะขึ้นคอแขวนโซ่ นอกจากพระรอดแล้ว พระสกุลลำพูนที่นิยมก็คือพระคง พระคงทรงพระบาง พระบาง พระเปิม พระเถียง พระลบ พระลือ พระรอดหลวง พระสาม รวมไปถึงสิกข์

ส่วนพระเครื่องขนาดใหญ่ใน
สมัยโบราณนิยมพกติดตัวเพื่อพุทธคุณ
ทางเมตตาหรือแคล้วคลาด คือ พระสิบ
ปางปาฏิหาริย์ พระสิบสอง พระสิบ
แปด พระขาวแปด พระป้วย พระกวาง
พระกลีบบัว พระกาบกลัย พระกาบ
ปลี พระขุ่มปรางค์ พระขุ่มกระรอก
กระแต รวมไปถึงพระขนาดใหญ่มากๆ
คือ พระกำแพงห้าร้อย

โดยยังมีพระแบ่งย่อยออกมา เช่น
พระเลียง แบ่งออกเป็นพระเลียงหลวง
พระเลียงหม้อ พระเลียงขุมนาคปรก
พระเลียงขุมนเปลวเพลิง พระลือ แบ่ง
เป็น พระลือโจง พระลือน้ำมั่งคล
และพระลือน้ำยักษ์

ทั้งหมดนี้เป็นพระเครื่องที่เป็น
ที่รู้จักในวงการพระเครื่อง ส่วนพิมพ์
แปลกๆ พบไม่มากนักมีให้เห็นอยู่
ประปรายก็ต้องอาศัยตาเซียนดูเนื้อว่า
เก่าหรือเปล่า ถึงยุคหรือไม่ สำหรับ
มือใหม่หัดจับคงต้องแสวงหาความรู้ดู
พระแท้มากๆ พระเก๊ไม่ใช่ห้ามดูเสียที่
เดียวแต่อย่าดูบ่อยเดียวจะจำติดตา
เห็นพระเก๊เป็นพระแท้ ถือหลักว่าดู 3
ตาต้องฟันธงว่าแท้ทั้งหมด ตาเดียวที่
ว่าแน่ๆ ก็ให้ระวังไว้ โดยเฉพาะพระที่
สวยผิดราคาอย่าโลภ ถ้าไม่อยากเจ็บ
ตัว เสียวรู้ไม่ว่ายังเจ็บใจอีกต่างหาก

พระสีกข์

พระซุ้มกระรอกกระแต

พระสามพระองค์นั่ง

พระดอยไช

พระตอไช

สิงขร

พระซุ้มปราสาท

พระรอดดูง่ายนิดเดียว

เล่นพระมาหลายปีแล้วได้เห็นพระรอดองค์แท้ๆ ไม่กี่องค์ องค์กรต่างๆ ราคาลายล้านได้ดูผ่านตาไม่มาก เคยมีเซียนใหญ่อวดพระรอดเนื้อเขียว พิมพ์ใหญ่ สมบูรณ์ไม่มีตำหนิ เช้ามาเมื่อไม่กี่วัน ตั้ง 9 ล้าน จะปล่อยให้ในราคากันเอง เพียง 12 ล้านเท่านั้น เอากำไรนิดหน่อยแค่ 3 ล้าน ดังนั้นถ้าใครได้พระรอดแทบทุกวันหรือเดือนละหลายองค์ ตั้งสมมุติฐานไว้ได้เลยว่ามีโอกาสเกินกว่าห้า

พระในตระกูลเบญจภาคีถ้าจะเช่าต้องระมัดระวังเพราะพระฝีมือที่ทำใกล้เคียงเหมือนชนิดทุบตาเซียนยังมีออกมาเป็นระยะๆ ปลอมทีเดียวคุ้มยิ่งกว่าคุ้ม ลงทุนไม่กี่ร้อยแต่ให้เช่าเป็นแสนเป็นล้าน ไม่ว่าจะเป็นพระรอด พระซุ้มกอ นางพญา ผงสุพรรณและพระสมเด็จ ราคาก็ขึ้นอยู่กับความเก่าและความนิยม

พระในสกุลลำพูนมีมากโดยเฉพาะความสวยงาม คิดว่าเป็นฝีมือช่าง

หลวงมากกว่าช่างราษฎร์ เช่น พระรอด พระคง พระคงทรงพระบาง พระบาง พระเปื๋ม พระเลียง พระลือ พระลบ ส่วนพระใหญ่ก็มีมาก คือ พระสามพระสิบ พระสิบสอง พระสิบแปด พระชาวแปด พระป้วย พระกวาง พระเลียงหลวง พระเลียงหม้อ พระกลีบบัว พระกาบกล้วย พระกาบปลี เป็นต้น

สุดยอดของพระลำพูน คือ **“พระรอดวัดมหาวัน”** ซึ่งมีอยู่ 5 พิมพ์ คือ พิมพ์ใหญ่ พิมพ์กลาง พิมพ์เล็ก พิมพ์ต้อและพิมพ์ต้น เป็นพระที่ใช้เส้นไม่มากแต่จุดตายเยอะมาก ถ้าพิมพ์ใช้ เนื้อดู รับรองไม่ถูกหลอก เชื่อว่าเป็นฝีมือของช่าง คนๆ เดียวกัน โดยเฉพาะเส้นแซมใต้ฐานพระจะคมและบางมาก จุดสังเกตหลักๆ คือ

1. รูปลักษณ์ พระรอดแท้ทุกองค์ต้องมีปีกจากเนื้อดินเกินจากบล็อกลูก ถ้าพระรอดขอบเรียบร้อยดี พื้นตรงได้เลยว่เก๊ชั่ว

2. องค์พระ หูพระรอดจะเป็น

ห้วงคล้ายตะของออกทั้งสองหู เรียกว่า **“หูห้วง”** ยกเว้นพิมพ์เล็กหูด้านซ้ายเป็นตะของอเข้า ข้อศอกซ้ายหักเป็นสองขยักไม่ใช่หักที่เดียวเหมือนพระคงหรือพระบาง มือขวาของ พระรอดถ้าติดซัดๆ ต้องมี 6 นิ้ว ไม่ใช่ 5 นิ้ว เส้นแตกที่ศอกซ้ายขององค์พระลงมาจะต้องเป็นเส้นคมๆ บางๆ ลากลงมาถึงฐานชั้นล่างสุดจะแตกต่างจาก 1 เส้น เป็น 3 เส้นคล้ายน้ำตก จึงเรียกว่า **“เส้นน้ำตก”**

3. ใบโพธิ์ ของพระรอดทุกใบขอบจะชัดเจนและตรงกลางใบโพธิ์จะบวมลงเหมือนแอ่งกระทะ ใบโพธิ์จะมีทิศทางไม่ได้ไปในทางเดียวกัน พิมพ์ใหญ่ พิมพ์กลาง พิมพ์เล็กจะเป็นโพธิ์คู่และมีโพธิ์ตั้ง พิมพ์ต้นและพิมพ์ต่อใบโพธิ์จะเป็นโพธิ์เดียว มีเส้นแตกของแต่ละพิมพ์ให้สังเกตฐานองค์พระ ถ้ามีฐาน 4 ชั้นจะเป็นพระรอดพิมพ์ใหญ่แน่นอน พิมพ์อื่นมีเพียง 3 ฐาน โดยเฉพาะเส้นแซมระหว่างฐานจะคมยาว เพราะช่างโบราณใช้มีดคมๆ กรีดทีเดียว ซึ่งช่างปัจจุบันทำไม่เหมือน **พิมพ์ใหญ่** จะมีเส้นชัดตลอดฐาน **พิมพ์**

กลาง มีเป็นเส้นประๆ ไม่ตลอด **พิมพ์เล็ก พิมพ์ต่อ** จะเห็นจางๆ สั้นๆ ที่ฐานมุมซ้ายของพระพิมพ์ **พิมพ์ต้น** ไม่มีเส้นแซม พิมพ์ใหญ่และพิมพ์กลางมีเนื้อเกินใต้ฐานเรียกว่า **“ก้นแมลงสาบ”** พิมพ์เล็กและพิมพ์ต่อฐานล่างจะหักมุมมนเป็นฐานสามเหลี่ยมเห็นได้ชัดเจน

พระรอด มีอายุ 1,300 กว่าปี ปลอมเนื่อปลอมอย่างไรก็ไม่เหมือน ส่วนพิมพ์หรือคำหนิที่หมอล่ามาหลายเขียนพยายามใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ลอกแบบแต่ก็ทำเหมือนของจริงไม่ได้ ดังนั้นพระรอดดูไม่ยากถ้าดูเป็นและไม่โลภ ราคาเป็นล้านมาปล่อยเป็นร้อย ผิดราคาแบบนี้บอกกับตัวเองในใจได้เลยว่าอย่าโลภ มิเช่นนั้นจะถูกทุบยกเว้นโชคดีไปเห็นตามแผงพระ ซึ่งโอกาสเจอพระรอดแบบปลุกๆ ตามแผงพระนั้นยากกว่างมเข็มในมหาสมุทรเสียอีก หรือจะเจอแบบจิงๆ ในเว็บไซต์ก็อย่าคิดจะกลายเป็นหมูวิ่งชนบึงคอ

พระรอดพิมพ์ใหญ่

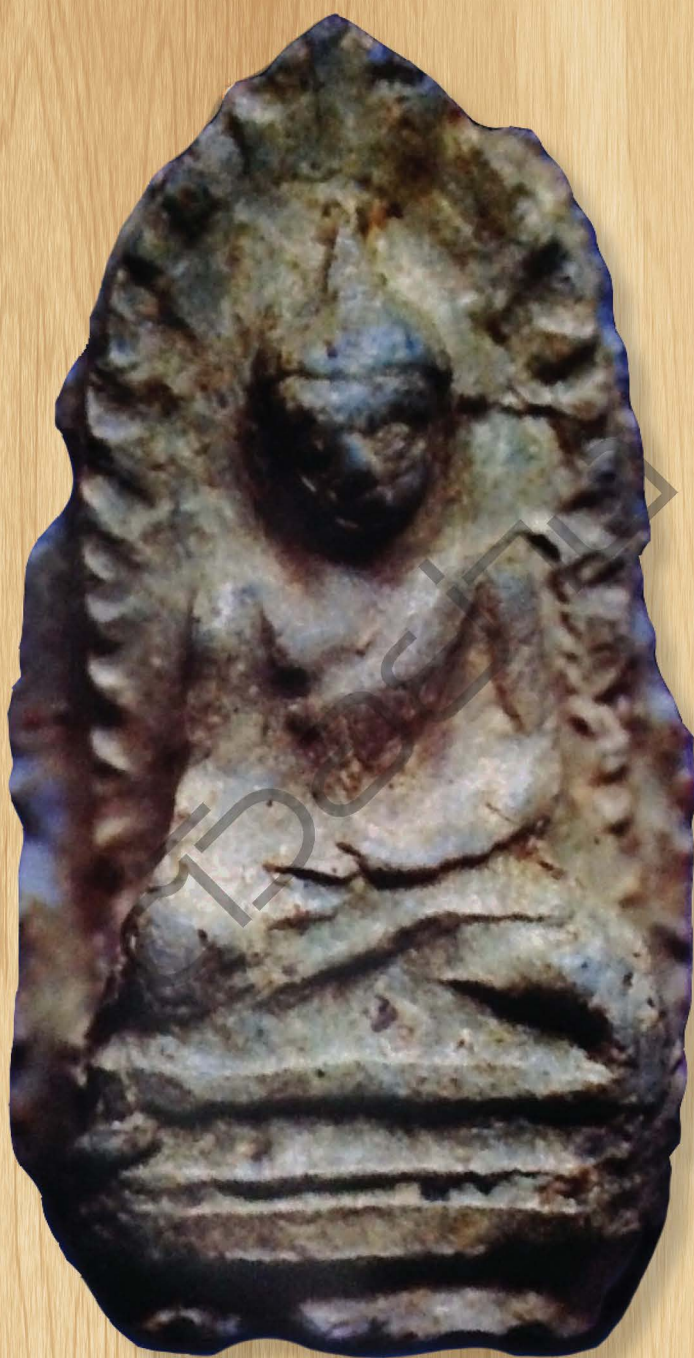
พระรอดพิมพ์กลาง

พระรอดพิมพ์เล็ก

พระรอดพิมพ์ต้อ

พระรอดพิมพ์ต้น

พระรอดยอดพระสิบสองตัด

พูดถึงพระเครื่องตระกูลลำพูน ซึ่งมีอายุการสร้าง 1,300 ปีแล้วนั้น ถ้าจะคล่องคอให้ครบสูตร 7 องค์ คือ พระเป็มเป็นองค์กลาง แล้วสองข้าง ประกอบด้วย “พระคง พระบาง พระเลียง พระลือ พระลบและพระรอด” ไม่รวมพระใหญ่แบบพระสิบ พระสิบสอง พระสิบแปด พระป้วย พระกาบป्ली พระกาบกกล้วย พระกวาง ฯลฯ ซึ่งถ้าเอามาคล่องคองนักคอแย่งหายหัวไม่ขึ้นเพราะองค์พระทั้งใหญ่ทั้งหนัก แต่ก็มีเมื่อ 20 กว่าปีของบาทละ 1,200 บาท เอียรร้านขายทองตลาดวโรรสที่เชียงใหม่ คล่องพระสิบสององค์ใหญ่กรอบทอง 10 บาท ให้เห็น บอกหนักก็ซื้อขอให้ได้โชว์ ปัจจุบันไม่ต้องตีราคาพระ แค่ทองก็ 2 แสนกว่าแล้ว

พระรอด เป็นพระพิมพ์ขนาดเล็ก ภาษาเหนือแปลว่า เล็ก เช่น รอด ก่อเป็น แปลว่า **“เล็กกว่าเพื่อน”**

ลักษณะทางศิลปะเป็นพระพุทธรูปประทับขัดสมาธิเพชร ปางมารวิชัย พระพักตร์น้อยๆ ประทับบนฐานเจียงใต้ต้นโพธิ์ เป็นฝีมือช่างหลวงที่ใช้ลวดลายไม่มาก ลายเส้นไม่เยอะแต่สร้างพระได้สวยงามเหมือนสวรรค์สร้าง จึงเป็นที่นิยมบรรจุอยู่ในพระชุด **“เบญจภาคี”** คือ **“พระรอด ขุ่มกอนางพญา ผงสุพรรณ และพระสมเด็จ”** ทำให้ราคาสูงเป็นแสนเป็นล้าน บางองค์เป็นสิบๆ ล้าน คนมีบุญที่รวยเท่านั้นที่มีโอกาสครอบครองพระชั้นยอดเหล่านี้

เมื่อพระรอดราคาแพงคนก็หันมาเล่น **“พระรอด วัดพระสิงห์”** แม้อายุไม่มาก 50 ปีกว่าแต่มีไว้ดีกว่าไม่มี ราคาไม่สูง เป็นร้อยเป็นพันเท่านั้น องค์สวยๆ ราคาแค่หมื่นต้น เพราะสร้างไม่นานเมื่อ พ.ศ. 2496 นี้เอง แต่พิธีดีมีเกจิอาจารย์มาปลุกเสกเพียบ

แต่ถ้าใครที่นิยมพระเก๋าราคาไม่แพงแคร์น้อยกว่า หรือพันต้นๆ อาจจะแนะนำให้หา **“พระรอดยอดพระสิบสองตัด”** ซึ่งเป็นการเอา พระสิบสอง ซึ่งยอดมีพระรอดองค์เล็กอยู่ มีพระพุทธรูปองค์ประธาน 1 องค์ทรงเครื่องแบบศิลปะอินเดียราชวงศ์ปาละ ศีรษะทรงเทริดขนนกเป็นแบบกระบังหน้าสูง กรรเจี๊ยกจอนยาวลงมาเหนือพระอังสา ประทับขัดสมาธิบนฐานบัวคว่ำบัวหงาย มีพระพุทธรูปประทับขัดสมาธิอีก 8 องค์และมีสาวก ขนาบข้างล่างอีกข้างละองค์ รวมเป็น 12 องค์ จึงเรียกว่า **“พระสิบสอง”** ราคาของพระสิบสองถ้าไม่สวยเป็นพันแก๊ๆ แต่ถ้าสวยมากๆ จะราคาหมื่นต้นๆ ถ้าแซมปี้ก็หลายหมื่น บางองค์ต่อแสนไม่ยอมปล่อย เช่าหากันราคาเป็นแสนแล้ว

เนื่องจากพระสิบสองเป็นพระใหญ่มักจะชำรุดไม่สมบูรณ์ จึงทำให้นิยมเอาพระสิบสองมาตัดใช้แขวนคอที่หายากหน่อยก็คือ **“พระองค์กลางพระสิบสองตัด”** ส่วน **“พระรอดยอดพระสิบสอง”** หาง่ายกว่าพอที่จะให้คนที่นิยมพระเก๋ายกได้ **“พระรอดมหาวัน”** แต่หาไม่ได้หรือไม่มีกำลังเช่าให้เก็บพระรอดยอดพระสิบสองตัด ซึ่งราคาไม่แพงและไม่แตกต่างกันเรื่องความเก่า มีไว้สักองค์รับรองสบายไปสิบอย่าง ของดีเมืองลำพูนไม่รักไม่บอกกันหรอกนะ

พระรอดยอดพระสีบสองตัด

พระสี่พระองค์กลางตัด

พระรอดหลวง

พระอีกพิมพ์ของวัดมหาวัน ซึ่งเป็นวัดต้นกำเนิดของพระรอดในเบญจภาคี ก็คือ **“พระรอดหลวง”** ขุดพบในบริเวณวัดเมื่อ 50 ปีก่อน และเมื่อปี พ.ศ.2521 มีการขุดพบที่วัดมหาวันพบพระคงเขียว 2 องค์ พระเถียงหลังอุ้มพระรอดหลวง 1 องค์ ราคาเช่ารวม 7 พันบาทเป็นการยืนยันว่าพระรอดหลวงพบที่วัดมหาวันจริง

พระรอดหลวงในท้องตลาดหรือในหนังสือพระหลายเล่ม ส่วนใหญ่ก็พระรอดหลวงองค์จริงมีไม่มาก ลักษณะคล้ายพระคง แต่ไม่มีประภาคมณฑล เกศสูงชะลูด ใบโพธิ์ไม่ชัดฐานมี 3 ชั้นไม่มีเม็ดบัว องค์พระต้นเข้าใจว่าช่างคงถอดพิมพ์พระคงมาแล้วแต่งพิมพ์เสริมเกศให้ดูแตกต่างออกไป การกดพิมพ์ไม่ตัดปีกทำให้มีเนื้อเกินรอบๆ องค์พระจำนวนมาก

ศิลปะพื้นบ้านของช่าง พระรอดหลวงจะดีกว่าพระคง รายละเอียดขององค์พระ เช่น พระเนตร พระนาสิก พระโอษฐ์ ไม่ปรากฏใบโพธิ์บนผนังไม่คมชัด ก้านโพธิ์ไม่มี ฝีมือช่างอ่อนกว่าพระคง

เทคนิคสร้างใช้วัตถุที่สร้างไม่แกร่งเท่าเหมือนพระคงใช้อูณหภูมในการเผาไม่สูงนัก ทำให้พระรอดหลวงเนื้อเขียวจะออกสีเทาไม่มีสีเขียวหินครกเหมือนพระคง หลังจะอมน้อยกว่าพระคง ความเก่าของผิวผู้พระคงไม่ได้จึงสันนิษฐานว่าน่าจะสร้างยุคหลังไม่ใช่ยุคหรือยุคชัย

พระรอดหลวงนอกจากพบที่วัดมหาวัน จังหวัดลำพูนแล้ว ยังพบที่จังหวัดเชียงใหม่แต่พิมพ์ใหญ่และคล้ายพระคงมากกว่า

แม้ว่าจะชื่อ **“พระรอดหลวง”** แต่องค์พระไม่เหมือนพระรอดมหายัน ไปเหมือนพระคงมากกว่า เข้าใจว่าจากการพบที่วัดมหายันที่มีพระรอดเป็นที่นิยม จึงเรียกเป็น **“พระรอดหลวง”** เพื่อสื่อให้ทราบว่าขุดพบที่วัดมหายัน และเป็นการสร้างราคาด้วย

พระรอดหลวงสีๆ สภาพใช้แล้วก็ยังหายากและราคาค่อนข้างสูงหมื่นต้นๆ แต่ถ้าองค์ที่สวยเข้ากันหมื่นปลายๆ จำนวนพิมพ์ยังไม่สามารถบอกได้แน่นอนว่ามีกี่พิมพ์ แต่ที่แน่ๆ มีมากกว่าหนึ่งพิมพ์ และไม่เหมือน **“พระรอดหลวง”** เนื้อโลหะที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดมหายัน ซึ่งเป็นพิมพ์พระรอด แม้จะชื่อพระรอดเหมือนกันแต่พิมพ์กลับเหมือนพระคง

พระรอดหลวง

พระคงยอดฮิต

เวลานี้ใครไฝ่ฝันจะได้พระรอดมหาวันมาคล้องคอไม่ง่ายเหมือนแต่ก่อน เพราะพระเก๋มีมาก พระซ่อมก็มีเยอะ พระสวยก็แพงเป็นล้าน ถ้ายังคิดคล้องพระรอดก็ต้องลดเกรดมาใช้พระรอดแขนตั้ง พระรอดกรุน้ำตัน พระรอดครุบากองแก้ว พระรอดวัดพระสิงห์ ถ้าต้องการให้ถึงยุคก็คงต้องใช้ **“พระรอดยอดพระสิบสองศักดิ์”** ที่เอาพระองค์ยอดของพระสิบสองมาดัดใส่เป็นพระรอด นิยมทำกันมาก

หากหาพระรอดไม่ได้จริงๆ ก็แนะนำให้หาพระหลักของลำพูนอีกประเภท คือ **“พระคง”** เพราะพระคงเป็นพระที่หาไม่ยาก เป็นที่นิยมและมีพุทธศิลป์ที่งดงาม ตอนนี้เชื่อว่าอายุการสร้างเก่าแก่กว่าพระรอดเสียอีก เพราะพระรอดเป็นศิลปะพุกามของพม่าราวพุทธศตวรรษที่ 15-16 แต่พระคงเป็นศิลปะทางอินเดียราวพุทธศตวรรษที่ 14 - 15

พระคงเป็นพระพิมพ์เนื้อดิน เนื้อละเอียดปรากฏว่านดอกมะขามชัดเจน ด้านหลังมีรอยนิ้วมือและรอยขูมจากการถอดพระออกจากพิมพ์ มีหลายสีตามการเผา ถ้าอยู่ใกล้ไฟจะเป็นพระคงเขียวขนาดลดลงเล็กน้อย สีพิรุณ สีน้ำตาล ส่วนพระคงดำอยู่ไกลไฟมากที่สุด หายาก เพราะพระมีน้อย บางครั้งเจอเอาพระมาย้อมเป็นสีดำเพื่อให้ราคาสูงขึ้นถึงจะเป็นพระแท้ก็ไม่ใช่ที่ยอมรับในวงการ

องค์พระเป็นพระพุทธรูปประทับขัดสมาธิเพชร ปางมารวิชัย ประทับบนฐานบัวครึ่งบัวหงายภายใต้ปรกโพธิ์โดยพระกรซ้ายขององค์พระจะตั้งฉากกับลำตัว พระสวยจะเห็นพระศก อุณาโลม กระจ้งหน้าคิ้ว ตา จมูก บางองค์มีหนวด มีกำไลมือกำไลเท้า ส่วนโพธิ์นั้นมีจำนวน 20 ใบจะเป็นแบบแอ่งกระทะบุ๋มลง ไม่นูนขึ้นมาเหมือนของเก๋สร้างขึ้นมีเจตนาใช้เป็นของขลัง

ในการศึกสงครามจึงสร้างเป็นปริมาณมาก

พระฝีมือตอนนี้ที่ปลอมได้แนบเนียนก็คือ พระรอดและพระคง โดยเฉพาะจุดตายที่ใช้ดูพระคงได้มีการปลอมได้เกือบเหมือนแล้ว คือ **“หัวแม่มือซ้ายที่ชี้ขึ้นเฉียงไปหาสะเคือ และตัวหนอนที่บอกว่าบัวหงายได้ฐานระหว่างเม็ดที่ห้าและเม็ดที่หก”** เพียงแต่พระปลอมตัวหนอนจะตัวใหญ่ผิดปกติหรือตัวหนอนตัวตรงมากเกินไป ไม่อ่อนช้อยเหมือนของจริง

พระคงแบ่งออกเป็นกรุเก่าและกรุใหม่ โดยถือการพบพระคงครั้งใหญ่ที่วัดพระคงฤาษีเมื่อปี พ.ศ.2518 เป็นสำคัญที่พบพระคงกว่าหมื่นองค์ หากพบหลังจากนั้นถือว่าเป็นพระคงกรุใหม่ แต่ราคาไม่ค่อยแตกต่างกัน

แล้วแต่สภาพของพระ ตั้งแต่องค์ละไม่กี่พัน ไปถึงหลายแสน เคยมีการเช่าราคาล้านชิ้นก็มี พระคงกรุใหม่ชุดได้จากหลุม 2 องค์ราคา 3 แสน ปล่อยไปปล่อยมากลายเป็นองค์หนึ่งราคาห้าล้านไปแล้ว

รวมความแล้วพระคงเป็นพระสกุลลำพูนที่ธรรมดาที่ไม่ธรรมดาจริงๆ ถ้าลังเลจะเช่าให้เช่าเลยถ้าเป็นพระแท้ไม่ซ่อม ถ้ามีเงินให้เก็บพระสวยจะมีอนาคตมากกว่า เก็บไว้ก็ภูมิใจไปปล่อยไปก็ได้กำไร

พระพุทธรูป

พระบาง

ในพระสกุลลำพูน นอกจากพระลือไชย พระเลียงแล้ว พระบางจัดว่าเป็นพระที่ออกแบบสร้างได้สวยงาม มีเสน่ห์มากทั้งศิลปะฝีมืองานสร้างและเทคนิคการสร้าง ขนาดเท่าพระคงแต่พระบางจะมีหน้าตาดัดจริตกว่าพระคงพระมีจำนวนน้อย หายากจึงมีราคาแพง

ปี พ.ศ. 2484 เกิดสงครามของเอเชียบูรพามีการเปิดกรุวัดดอนแก้ว ได้พระคงและพระบางออกมาหลายพันองค์เป็นการเปิดกรุครั้งแรก

กรุพระบางที่ดังมากคือ กรุครูขาวใกล้กับวัดดอนแก้ว เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2499 ครั้งแรกพบอิฐโบราณขนาดสี่เหลี่ยมชากกรุงเก่าก่อนพบพระบางได้กะโหลกศีรษะคนโบราณ ขุดไปพบเป็นแนวกำแพงคล้ายวัด โดยเฉพาะหลุมสุดท้ายพบพระบางจำนวนมากเรียงกันเป็นตับ

เนื้อกรุครูขาวจะหายาบเล็กน้อยเมื่อเทียบกับกรุวัดพระคง วัดมหาวัน และวัดดอนแก้วแต่เป็นที่นิยมไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

พระบางเป็นพระเนื้อดินที่เรียบ ร้อยมีขอบพระที่นูนเรียบ ส่วนใหญ่จะมีหน้ามีตาชัดเจน องค์พระนั่งขัดสมาธิเพชร ปางมารวิชัย สอกซ้ายวางเฉียงลงไม่ตั้งฉากเหมือนพระคง ทรวดทรงจะอ่อนพลิ้วไม่ลำสัน โดยเฉพาะการพลิ้วไหล่ของกลุ่มโพธิ์จะดัดจริตสวยงามเห็นก้านและกิ่งของใบโพธิ์เลยทีเดียว

เนื่องจากพระบางมีราคาแพงกว่าพระคง บางองค์ราคาหลายแสนบาท ทำให้มีการฉ้อฉลกรรมดัดแต่ง แกะตาเขี่ยคิวให้สวยงาม ส่วนใหญ่จะมีหัวนม 2 ข้างและสะดือจุ่น จุดแตกต่างของใบโพธิ์บนไหล่ซ้ายพระบางจะชี้ออกนอกต่างกับพระคงที่ใบโพธิ์ที่ไหล่ซ้ายจะชี้เข้าในมายังไหล่ โพธิ์ที่ไหล่ขวาอันที่ 3 จะเป็นคล้ายๆ หนูทะ

ใบแทบทุกใบมีกิ่งติดอยู่เหนือใบอย่าง
ชัดเจนและสวยงาม

พระบางน่าจะสร้างในช่วง
เวลาหลังพระคงเล็กน้อยเพราะมีความ
เป็นไปได้ว่า ช่างแกะพิมพ์พระบางอาจ
ใช้พิมพ์พระคงเป็นแม่พิมพ์แล้วทำราย
ละเอียดให้ต่างไปไม่ให้เหมือนพระคง
น่าจะสร้างประมาณพุทธศตวรรษที่
14-15 เชื่อกันว่าในด้านแคล้วคลาดจาก
อันตรายต่างๆ

นอกจากเรียกว่า พระบาง เพราะ
ทรวดทรงบอบบางแล้วยังเรียกชื่อว่า
“พระบัง” อีกชื่อหนึ่งหมายถึง ใบบัง
กัณฑ์ มีหลายสี เช่น สีพิกุล สีขาว สี
น้ำตาล สีแดง และสีเขียว ราคาถูกแพง
ขึ้นอยู่กับสภาพของพระว่าสวยงาม
ขนาดไหนและสีอะไร ถ้าเป็นพระบาง
เขียวราคาจะสูงกว่าเพื่อน ถึงแม้จะเป็น
สีอื่นก็แนะนำให้เก็บ เพราะยังนับวัน
ยิ่งหายากโดยเฉพาะพระบางหายากกว่า
พระคงเป็นไหนๆ

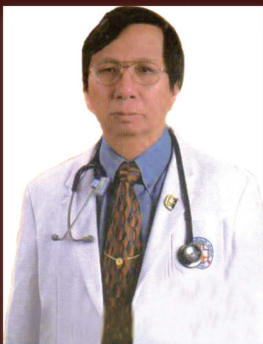

พระพุทธรูป

พระปราง

หมวดพระเดี๋ยด

นายแพทย์วัชร สอนิชชัย

ตำแหน่งปัจจุบัน

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทรุกฤษณ์ เหมเรือล

จังหวัดลำพูน ปี 2538 จนถึงปัจจุบัน

ประวัติการทำงาน

นายสโสรศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี 2518 – 2519

ประธานคณะกรรมการเผยแพร่ประจำปีโดยภาคเหนือ สหรััฐบาล วัฒนธรรม สัญญา ธรรมศักดิ์

แพทย์ฝึกหัดโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

แพทย์ประจำบ้าน สาขาเวชปฏิบัติ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปิยราชบุรี อำเภอลำพูน จังหวัดสุพรรณบุรี

นายสโสรโรตราลำพูน ปี 2542 – 2543

กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดลำพูน ปี 2541- 2547

ผู้ช่วยผู้ว่าการภาคโรตราลำกล ภาค 3360 ปี 2550 - 2551

ดงกมลพับลิชชิ่ง

นำเสนอหนังสือดี มีคุณค่า